

Adam Michałek

Drodzy Czytelnicy

Nurt SVD 50/2 (140), 6

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Drodzy Czytelnicy

„Kościół [...] nigdy nie zatracił świadomości, że otrzymał od Chrystusa misję, która aktualizuje Jego posłannictwo” – pisze o. prof. Władysław Kowalak SVD († 2015) w artykule otwierającym 140. tom „Nurtu”. Teologiczną strukturę tej świadomości kształtuje misjologia – relatywnie młoda dyscyplina teologiczna, której o. Kowalak poświęcił z pasją swe życie, nadając jej solidny wymiar akademicki. Z dumą i szacunkiem publikujemy jeden z ostatnich tekstów o. Kowalaka, wielkiego polskiego misjologa. Artykuł *Pojęcie misji przed Soborem Watykańskim II* (s. 8) należy do klasyków w misjologicznej bibliografii.

Niniejszy tom składa się z trzech oddzielnych pod względem tematycznym części: historii misji, teologii misji oraz teologii religii. Problematyka historyczna obejmuje dzieje ewangelizacji od misji Cyryla i Metodego wśród Słowian do promulgacji dekretu *Ad gentes*, który oznacza paradygmatyczny zwrot w misjologii. Szczególnie odkrywcze treści zawierają teksty ukazujące misjologiczne inicjatywy Alumnatu Papieskiego w Braniewie (XVI–XVIII w.) oraz losy misji prawosławnej w Japonii (XIX w.).

W teologicznej odsłonie 140. tomu poznajemy swoistą misjologię pap. Franciszka, opartą na założeniu: „Będąc chrześcijaninem, jestem misjonarzem”. Brak doprecyzowania pojęciowego, wypowiedzi nacechowane emocjami, kolokwializmy i proste obrazy – to styl komunikowania pap. Franciszka, styl będący nie lada wyzwaniem dla spragnionych systematycznej myśli teologów. W tej części numeru odkrywamy również inkulturacyjne implikacje w Kongo i Paragwaju oraz krystalizujące się stanowisko Kościoła wobec świata pochrześcijańskiego. Szczególną wymowę ma tu studium dotyczące „powrotu teologii wyzwolenia”.

Miejsce zarezerwowane dla teologii religii nie wskazuje bynajmniej na (oczekiwaną?) syntezę dwóch wcześniejszych jednostek tematycznych. Kluczem do właściwej interpretacji jest tu pytanie: czy misje i dialog funkcjonują w „stanie soborowego dualizmu”? Mimo znaczącego bilansu refleksji teologicznej kwestia ta – od posoborowego półwiecza – pozostaje otwarta. Przykład chińskiego konwertyty Wu Jinxiong 吳經熊 potwierdza, że w chrześcijańskiej refleksji na temat religii niechrześcijańskich łatwe są tylko hipotezy...

Adam Michalek SVD